ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἲς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ἀγκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγρησεν, Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος, μεθ' οὗ δυσώπησον, θεορρῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς ἱεραρχίας, εὐταξίαν πάνσοφε, ἐν βίβλοις ἱεροῖς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐρρύθμισας, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων, τὰς τάξεις μιμούμενος.

Ἐμφιλοσοφώτατα Θεῷ μάκαρ Διονύσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σύ, μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας, τὴν ἔνθεον θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἑνώσει κρείττονι, μυηθεὶς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Δόξα... Ἦχος β'
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δέ, Βυζαντίου

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῶν ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, Διονυσίου τε καὶ Κυπριανοῦ, ὁ μὲν γάρ, καταπτύσας τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, καὶ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς μαθητευθείς, τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο, ὁ δέ, διὰ τῆς καλλίστης παρθένου Ἰουστίνης, τὴν διάνοιαν φωτισθείς, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε, καὶ τὰς μαγικὰς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλώσας, τοῦ Εὐαγγελίου κῆρυξ γέγονε. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, τὸν δοξάσαντα τούτους, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοήσωμεν, ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους στεφανώσας ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Χαῖρε, πᾶσα κτίσις σοὶ βοᾷ, χαῖρε Παναγία Παρθένε, χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαυϊδ, χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν μυστικόν, χαῖρε πύλη οὐράνιε, καὶ ἄφλεκτε βᾶτε, χαῖρε φῶς παγκόσμιον, χαῖρε ἡ πάντων χαρά, χαῖρε, Ἀποστόλων τὸ κλέος, χαῖρε ἡ ἀντίληψις, χαῖρε, προστασία πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε, ἡ Πανάμωμος ἀμνάς, ἄρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγήν, θρήνοις ἐνεκόπτετο, ἀναβοῶσα πικρῶς. Τὶ σοὶ δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι ἀνταπέδωκεν, ὁ ἀπολαύσας σου, οἴμοι! τῶν πολλῶν δωρημάτων, πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα νὺν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος δ'

Της οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθὸν σὲ καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὡς γὰρ ὁπλίτην, καὶ στερρὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνούμέν σε σοφέ, πυρὶ γὰρ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἁγνοτάτω ἠξιώθης ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον, ἐνδύσασθαι Χριστόν, καὶ λαμπρυνθῆναι τὴ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, τὸν νοῦν Διονύσιε, διό σου τὴν παγκόσμιον μνήμην πανηγυρίζοντες, πιστῶς δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὡς γενναῖον

Ἀπὸ πάσης μὲ θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως, καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, καὶ σκανδάλων πονηρῶν, ἐξ ἀνθρώπων μισούντων με, καὶ

δαιμόνων δέ, τῶν ζητούντων ἑκάστης ἀπολέσαι, τῆς ἡμέρας Θεοτόκε, τὸν προστασίαν σὲ θέμενον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο. Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι. Μὴ μὲ μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τους προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον ῏Ηχος δ'

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν Ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καί του Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδαγμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους

Ὠδὴ α' ῏Ηχος πλ. δ'

Ὑγρὰν διοδεύσας

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθείς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατή, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Ὁ χάριτι θεία καταυγασθείς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σὲ τὰς ψυχάς, τὰς σᾶς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπάς, μαθεῖν ἠξιώθης καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Θεοτοκίον

Νυμφων φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὤφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα Θεομῆτορ, τὴν ἡμετέραν ἠμφιάσατο.

Ὠδὴ γ'

Οὐρανίων ἁψίδων, ὑπεραρθεὶς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πάσιν ἐτράνωσας.

Ὑψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς Ἔνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων, πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγονὼς τὴ χάριτι, θεομακάριστε.

Νεκρωθεὶς τοὶς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφία συντόνως ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Γεωργία Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας, ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε, τὴν αἰων ἵζουσαν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τὴ σή, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα ῏Ηχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεία μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι. Καὶ φωτισθεὶς τὴ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τρανῶς

διεσάφησας, ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θειά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντα, Ἱερομύστα Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Του Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαὶς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου μὲ κάθαρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δούναί μοὶ τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοὶς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ἐκκλησιῶν, τὴν εὐκοσμίαν ἐρρυθμισας, ἐν αὐταῖς γάρ, Πάτερ ἐζωγράφησας, μορφωτικαίς, τύπους ἐμφανεῖς, ἱεροπλαστίαις, τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων, δι' ὧν μυσταγωγεῖται, καὶ φωτίζεται πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων ὁμήγυρις.

Ῥεῖθρα τῆς σῆς, θεολογίας Θεόληπτε, τοὺς λειμῶνας, ἄγαν καταρδεύουσι, τοὺς λογικοὺς καὶ ἀειθαλεῖς, καὶ πεφυτευμένους, ἐπὶ δογμάτων ὀρθότητι. Μονάδα γάρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Ἀγγελικῆς, ἱεραρχίας τὸν σύντονον, ἱεράρχα, πόθον καὶ τὸν ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὴν ἀκλινή, νεύσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον, ἐδίδαξας ἐμφρόνως, τοὺς ἐν πίστει βοῶντας. Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ἱερουργός, τῆς σωτηρίας ἐγένετο, ὁ Υἱός σου, πᾶσι τοὶς ὑμνούσί σε, καὶ ποδηγὸς καὶ φωταγωγός, καὶ δικαιοσύνη, Παρθένε καὶ ἀπολύτρωσις, διὸ σὲ Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'

Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος, ὥσπερ τὶς οὐράνιος ἦχος φερόμενος, τὰς ἀθέους φρένας, κατεβρόντησε λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ δογμάτων θείων, μαρμαρυγαὶς ταὶς φανοτάταις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρυνεν.

Ὡμοιώθης ἐμπόρῳ, τῷ τοὺς μαργαρίτας ζητοῦντι πανόλβιε, καὶ εὑρῶν τὸν ἕνα, μαργαρίτην τὸν ὄντως πολύτιμον, καὶ θαυμάσας τούτου, τὰς θεουργοὺς φωτοβολίας, Ἱεράρχα θεὸν ὡμολόγησας.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, ἐμφιλοσοφώτατα, Πάτερ ἠγάπησας, καὶ τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπη συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἐγένου, καὶ ποταμοὺς θείων ναμάτων, ἀενάως πηγάζεις Θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Ὡς κεχαριτωμένη, τὴν καλλοποιὸν ὑπεδέξω εὐπρέπειαν, τὴν τὰ πάντα μόνῳ, τῷ βουλήματι κατασκευάσασαν, καὶ τῷ θείῳ κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσεβείας, Θεομῆτορ ἡμᾶς καλλωπίσασαν.

Ὠδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Νομίμως φιλοσοφῶν, σοφίας δώρων ἐπέτυχες, ἐνθέως θεολογῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμμάκαρ κατέλιπες, ὧν κατατρυφῶντες, οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Συνέσει θεοπρεπεῖ, θεόφρον καλλωπιζόμενος, τῷ θείῳ μυσταγωγῷ, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας, καὶ τὴν

ὑπερκόσμιον, ὑπ' αὐτοῦ σοφίαν, ἐμυήθης Διονύσιε.

Ὁ βίος σου θαυμαστός, ὁ λόγος θαυμασιώτερος, ἡ γλῶσσά σου φωταυγής, τὸ στόμα πυρίπνοον, μάκαρ Διονύσιε, ὁ δὲ νούς σου Πάτερ, ἀκριβῶς θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον

Φωνὴν σοὶ τοῦ Γαβριήλ, τὸ Χαῖρε πίστει κραυγάζομεν, ἐξ ἧς ἀφράστως ἡμῖν, ὃ ζωαρχικώτατος, ἀνὴρ ἐχρημάτισε, καὶ συνανεστράφη, τοὶς ἀνθρώποις ὁ φιλανθρωπος.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. Καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον ᾿Ηχος πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ

Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας, διὸ κράζομεν, Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταὶς χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν οὐράνιον γνῶσιν, διὸ ἄσμασιν, ὡς Ἄγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

· Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου, χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψας.
· Χαῖρε, πολυθέου σκηνῆς ὀλετήριον, χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον.
· Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων θησαυρέ, χαῖρε πίναξ θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.
· Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες, χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζῃ.
· Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν, χαῖρε, ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.
· Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανὴς σωτηρίας, χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας.
· Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ Γ ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Στίχοι

· Τέμνη κεφαλήν, καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!
· Ἄρας γὰρ αὐτήν, Διονύσιε τρέχεις.
· Τμηθεὶς Διονύσιε τρίτη κεφαλὴν θέες αἴρων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ῥουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου.

Στίχοι

· Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος,
· Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηίνων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος θεοκτίστου.

Στίχοι

· Κτίστῃ σέβας δοὺς θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
· Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

Στίχοι

· Διονύσιος σὺν συναθλων ὀκτάδι,
· Ζόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγιου Μάρτυρος θεαγένους.

Στίχοι

· Ὡς ἦλθεν ἐν χρῷ τῆς πυρᾶς θεαγένης,
· Εισῆλθεν αὐτὴν οὐ ταραχθεὶς τὴ θέα.

Τῂ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στίχοι

- «Ἅπαξ ἐλεύσθην» καὶ θεότεκνος λέγει,
- Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῂ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀδαύκτου.

Στίχοι

- Ξίφει θανῶν, Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
- Σὺν Μάρτυσι ζῇς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῂ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Ὡς ὄμβρος οὐράνιος, ἐν γῇ διψώσῃ τὰ σὰ διδάγματα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀεὶ ποθούσας καταπιαίνουσι, καὶ ἀκορέστως βοᾶν ἐκδιδάσκουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοήσει θεόφρονι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας διέγραψας, καὶ τὰς τούτων Παμμάκαρ, ὑμνολογίας ἔνθους γενόμενος, τὴν Ἐκκλησίαν ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ὤφθης εὐάρμοστον, καὶ τὰς τούτου ἐμπνεύσεις, καὶ φανερώσεις προφητικώτατα, προαγορεύων, ἐβόας γηθόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ νὺν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαϊου ἡ προαγόρευσις, ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες, καὶ τέτοκας τὸν Ζωοδότην, ᾧ πάντες κραυγάζομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, γεγονὼς Διονύσιε, καὶ χωρητικὸν τῶν καθαρῶν ἐμφάσεων, τὸν νοῦν ἐργασάμενος, δι' ἀρετῆς πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγάς, τῶν ὑπὲρ νοῦν λαμπηδόνων, δεχόμενος ἐβόας. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀφθονωτέρα χάρις σου, ἐξεχύθη τοὶς χείλεσιν, ὅθεν τὰς ἐνθέους, διδαχὰς Παρέθηκας, τὴν τούτων διάνοιαν, ὑπερφυῶς ἡμῖν ἐξαπλῶν, καὶ διατρανῶν, καὶ τηλαυγῶς ἀναπτύσσων, τοὶς πίστει μελῳδοῦσιν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνωριμωτέρα γέγονε, διὰ σοῦ Διονύσιε, ἡ τῶν Ἀθηνῶν πανευκλεὴς Μητρόπολις, Χριστῷ προσενέγκασα, σὲ ἀπαρχὴν πανίερον, τῷ Παμβασιλεῖ, διηνεκῶς μελῳδοῦντα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον. Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα, τοὺς πεπεδημένους ταὶς σειραίς τῶν πταισμάτων, εὐκόλως ἀνιέναι τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ μόνον ζωοδότην.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινΟν, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοῦ τους ἰδών. Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς

Ἁγίων Ἀποστόλων ἀξιωθεῖς, θεατὴς χρηματίσαι καὶ σύμπονος, συγκοινωνός, γέγονας τῆς δόξης καὶ

σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν θέαν ἔσπευσας, σώματος τοῦ ὄντως ζωαρχικοῦ, τῆς μόνης Θεοτόκου, καὶ σεβασμιωτάτης. ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας βασιλείας ἐν οὐρανοῖς, κληρονόμος ἐγένου ὡς ἔννομος, Ἀρχιερεύς, Πάτερ ὡς ἀήττητος ἀθλητής, ἱερωσύνης χρίσματι, αἷμα συγκεράσας μαρτυρικόν, διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἀπείληφας ἀξίως, Ἱερομύστα Διονύσιε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἱεράρχα σοφὲ Διονύσιε, διὰ παντός, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ πειρασμῶν, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνούντάς σε, μύστα τῶν ἀρρήτων θεωριῶν, ὡς τῆς κρυφιομύστου, καὶ θεαρχικωτάτης, ἱεροφάντης ἀγαθότητος.

Θεοτοκιον

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις θριαμβικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστός, αἵματι τιμίω, τῶ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς υἱός, καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἀμηχανίας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοὶς Μαθηταῖς

Τῶ Παύλω Διονύσιε, τῶ κλεινῶ κορυφαίω, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν, ὅθεν σὲ καὶ λαμπτήρα, τὴ Ἐκκλησία τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας, τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως, ἣν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαὶς εὐχαὶς θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον

Ἐν τῇ σεπτὴ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὃ Διονύσιος, σὺν τῶ Ἱεροθέω, καὶ Τιμοθέω τῶ θείω, Ἅμα τοίς, Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοντες, πρόσφορον τὴ σὴ μνήμη. μεθ' ὧν καὶ νύν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Γερμανοῦ

Ἐν Ἱερεύσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποίμήν, τοῦ Χριστοῦ πιῶν τὸ ποτήριον, διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ τῶ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπέρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοὶς ἄνω Λειτουργοίς, ἐν φωτὶ νὺν αὐλιζόμενος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἅπασαν ἔξωσον Δέσποινα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, ῥαθυμίαν, ἀτέλειαν, ἀκηδίαν, ἄνοιαν, ἀσωτίαν, ἀσέλγειαν, ἀντιλογίαν, ἀνηκοΐαν δεινήν, τῶν προσταγμάτων τοῦ θείου Πνεύματος, πᾶσαν πρὸς τούτοις δέ, ἀπληστίαν, ἄγνοιαν, ἀσυμπαθῆ, τρόπον ἀσυνείδητον, γνώμην καὶ σώσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίω

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ὧ Υἱέ μου, καὶ τῶ Πνευματι σύνθρονε, πῶς τὰς σᾶς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τὶς ἡ τοσαύτη σου νύν, πτωχεία ὑπεράγαθε; παρισταμένη τὴ σὴ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Πανάμωμος.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.